

Vrouwen in de Bijbel:

De vijf dochters van Selofchad*

• door Gerda Hoddenbagh-Los

Prachtige meiden, die dochters van Selofchad. Ze worden viermaal in de Bijbel in één adem genoemd: Machla, Noa, Chogla, Milka en Tirsa. Waarschijnlijk zijn ze tussen de tien en achttien jaar oud, want niemand van hen is nog getrouwd. Ze leiden beslist geen comfortabel leven. Ze zijn geboren en getogen in de woestijn. Op de meest onverwachte momenten krijgen ze bevel om de spullen bij elkaar te rapen en te vertrekken. Hun vader Selofchad heeft hen verteld dat zij deel uitmaken van het uitverkoren volk van God en dat Hij hen zal brengen naar het beloofde land Kanaän. Van dat land zal ook hun familie een deel erven. Ze kijken ernaar uit. Het motiveert hen om door te zetten, hoewel niets er op wijst dat die vreugdevolle tijd snel zal aanbreken. Bijna dagelijks worden ze geconfronteerd met de dood. De hele oudere generatie is inmiddels gestorven, als straf van God op het ongeloof van het volk. En er hoeft maar iets te gebeuren of het volk begint en masse te mopperen en te klagen. Zelfs openlijke opstand tegen God hebben de meisjes meegemaakt!

Eindelijk zijn ze gekomen in de velden van Moab, dichtbij het beloofde land. De meisjes spreken elkaar moed in: Daar-ginds, achter Jericho, ligt het beloofde land. Maar er zijn zorgen, want ook hun vader is gestorven en broers hebben ze niet. Zullen zij als jonge meisjes hun erfdeel uiteindelijk wel krijgen? Hun stam Manasse vormt een minderheid en zelfs daarvan haakt de helft af. Ze gaan niet mee naar het beloofde land, maar blijven voor de Jordaan steken (Nm32:32,33). Als hun deel verloren gaat, blijft er vrijwel niets over.

Vurig pleidooi

Dan komen de meisjes in actie. We zien hen staan voor Mozes, de priester Eleazar, de vorsten en het volk aan de ingang van de tent der samenkomst. In een vurig pleidooi eren zij hun overleden vader en leggen hun situatie uit. De naam van Selofchad – en daarmee hun erfdeel – zal verdwijnen. ‘Geef ons bezit onder de broeders van onze vader’ luidt hun eenvoudige maar concrete verzoek. ‘Laat ons erfdeel niet verloren gaan’.

Mozes weet zich geen raad en brengt dit verzoek bij de Heer. Is dat niet geweldig? Uit een volk van enkele miljoenen worden de namen van deze vijf zusjes in de hemel gehoord. God antwoordt en er komt een speciale clausule voor dit soort situaties. Erfde men normaliter langs de mannelijke lijn, nu mogen zij een deel van het beloofde land in bezit nemen.

Erfdeel

Maar waarom zijn deze meisjes zo belangrijk dat ze viermaal worden genoemd? En wat betekent hun vraag voor ons? Machla, Noa, Chochla, Milka en Tirsa zien de waarde van wat God hen heeft beloofd. Ze spreken er met elkaar over en bemoedigen elkaar. Zij ‘jagen in de richting van het doel naar de prijs van de hemelse roeping van God in Christus Jezus.’ (Fp3:14).

En wij? Misschien herkennen we de omstandigheden waarin de meisjes leven. Herkennen we ook hun verlangen naar het erfdeel? Wanneer hebben we voor het laatst nagedacht over de inhoud van die erfenis? Efeze 1:3-14 geeft duidelijkheid, prachtige verzen! Voor ons geen aardse, maar geestelijke zegeningen, en die zijn ons deel in Christus. Onze vraag is dus niet: ‘Geef ons dit erfdeel’, maar ‘Heer, leer ons genieten van de overvloed aan geestelijke zegeningen die U ons in Christus hebt geschonken. Ja, leer ons meer genieten van Hem. Tot lof van Uw heerlijkheid!’

Vraag: Welke geestelijke zegeningen vind je in Efeze 1? Maak een lijstje en dank er dagelijks voor.

*Numeri 26:33, 27:1-11, 36:1-13, Jozua 17:3-6